

การได้มาซึ่งมรดกและพรจากพระเจ้าในยุคแห่งโชค

วันนี้พ่อผู้เป็นเมล็ดของต้นไม้โลกกำลังมองดูลูกๆของท่านที่เป็นรากฐานของต้นไม้ รากฐานที่ต้นไม้ทั้งต้นเติบโต ท่านกำลังมองดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นตัวของสาระและที่นำมาซึ่งการเติบโต นั่นคือท่านกำลังมองดวงวิญญาณที่เป็นภาพลักษณ์ของการค้าจุนสำหรับต้นไม้ ท่านกำลังมองดวงวิญญาณพิเศษที่ดูดซับพลังทั้งหมดที่พวกเขาได้รับจากเมล็ดโดยตรง จากดวงวิญญาณทั้งหมดในโลกมีเพียงไม่กี่ดวงวิญญาณเท่านั้นที่ได้รับบทบาทพิเศษนี้ มีดวงวิญญาณจำนวนน้อยมากที่ได้รับบทบาทของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งผ่านความสัมพันธ์ของพวกเขากับผู้ที่เป็นเมล็ด

วันนี้บัฟฟาตากำลังมองดูโชคของลูกที่มีโชคที่สูงส่งเช่นนั้น ลูกๆเพียงแค่จดจำสองคำ: ภควัน(พระเจ้า) ภคยา(โชค) ทุกคนได้รับโชคตามกรรมของพวกเขา แม้กระทั่งลูกดวงวิญญาณก็ต้องเข้ามาสู่บัญชีของกรรมและโชคตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา แต่ในยุคปัจจุบันของโชค พระเจ้ามาให้โชคกับลูก ท่านให้วิธีที่จะวาดเส้นโชคที่สูงส่งด้วยปากกาของการกระทำที่สูงส่งแก่ลูก ด้วยปากกาที่ลูกสามารถวาดเส้นโชคที่สูงส่งและชัดเจนชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าตามที่ลูกต้องการ ไม่มีเวลาอื่นที่มีพรนี้ ในเวลานั้นเท่านั้นที่ลูกมีพรที่จะได้มาซึ่งสิ่งที่ลูกต้องการและมากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะเหตุใด? พระเจ้ากำลังให้สมบัติที่มีค่าแห่งโชคแก่ลูกๆด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่โดยที่ลูกไม่ต้องเพียรพยายามใดๆเลย นี่เป็นคลังสมบัติที่เปิดกว้าง ไม่มีล็อคหรือกุญแจ เป็นคลังสมบัติที่ไม่มีที่สิ้นสุดและเปี่ยมล้นเสมอที่ลูกสามารถนำคลังสมบัตินั้นไปได้มากเท่าที่ลูกต้องการ นี่เป็นคลังสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดและเปี่ยมล้น ทุกวันบัฟฟาตาเตือนลูกๆว่า: จงรับไปมากเท่าที่ลูกต้องการ อย่ารับตามความสามารถของลูก แต่รับไปด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่ รับจากคลังสมบัติที่เปิดกว้าง รับจากคลังสมบัติที่เปี่ยมล้น พ่อจะพูดอย่างไร หากมีลูกคนไหนรับไปตามความสามารถของลูกๆ? พ่อจะอยู่อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและยั้งฉะที่ท่านเฝ้าดู ลูกๆไร้เดียงสามากที่พวกเขามีความสุขกับเพียงเล็กน้อยๆ เพราะเหตุใด? เพราะเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ลูกมีชั้นสสารของการเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่มีความสุขกับเพียงสิ่งเล็กๆ น้อยๆ แทนที่จะรับการบรรลุผลอย่างเต็มที่ ลูกกลับคิดว่าสิ่งเล็กน้อยนั้นเป็นสิ่งที่มากมายและพอใจกับสิ่งนั้น

ลูกลืมนานี่เป็นเวลาที่จะรับการบรรลุผลทั้งหมดจากพ่อที่คงอยู่ตลอดไป อย่างไรก็ตามบัฟฟาตาเตือนลูกๆว่า: จงมีพลัง ยังไม่สายเกินไป ลูกมาสายแต่ยังไม่ถึงเวลาสำหรับ“สายเกินไป” เหตุนี้เองแม้กระทั่งเวลานี้ก็เป็นเวลาที่จะต้องรับจากทั้งสองรูปของพ่อ นั่นคือ มรดกจากพ่อและพรจากสัจกูรู ดังนั้นจงสร้างโชคที่สูงส่งของลูกในรูปของพรและมรดกอย่างง่ายดาย แล้วลูกก็ไม่ต้องคิดว่าผู้ประทานโชคได้แจกจ่ายโชคแต่ฉันรับมาได้แค่นี้เท่านั้น ลูกๆของพ่อผู้ทรงพลังอำนาจไม่สามารถเป็นไปตามความสามารถได้ เวลานี้ลูกมีพรที่ลูกสามารถรับในสิ่งที่ลูกต้องการจากคลังสมบัติของพ่ออย่างเป็นสิทธิ์ของลูก แม้ว่าลูกจะอ่อนแอ แต่ด้วยความช่วยเหลือของพ่อลูกสามารถทำให้ปัจจุบันและอนาคตของลูกสูงส่งได้ เพราะเมื่อลูกรักษาความกล้าหาญ พ่อจะให้ความช่วยเหลือ มีเวลาเหลือน้อยมากสำหรับลูกที่จะได้รับความร่วมมือของพ่อและคลังสมบัติแห่งโชคที่เปิดอยู่ของพ่อ

ในเวลานี้เนื่องจากความรักของพ่อที่มีต่อลูก พ่อจึงเป็นมิตรร่วมทางของลูกในทุกขณะและในทุกสถานการณ์ แต่หลังจากนี้ไม่นานแทนที่จะเป็นมิตรร่วมทาง บทบาทของพ่อของการเฝ้าดูทุกสิ่งในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางของท่านจะเริ่มขึ้น ไม่ว่าลูกจะเต็มไปด้วยทุกพลังหรือลูกจะเต็มตามความสามารถของลูก ท่านจะดูทั้งสองสภาพนี้อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ดังนั้นในเวลาที่สูงส่งนี้ จงประกาศสิทธิของการได้มาซึ่งการบรรลุผลในการได้รับโชคของมรดก, พร, ความร่วมมือและการเป็นมิตรร่วมทางที่ลูกจะได้รับจากบัฟฟาตา อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูก ที่ยังมีเวลาเหลืออีกหลายปี อย่าสับสนเกี่ยวกับช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงโลกกับช่วงเวลาของการได้มาซึ่งการบรรลุผล อย่าถูกทิ้งไว้ข้างหลังจากการแค้มมีความคิดที่ไม่ระมัดระวังเช่นนั้น ในชีวิตบราห์มินของลูก จดจำคำพูดสำหรับการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดและการได้มาซึ่งการบรรลุผลเป็นระยะเวลาที่ยาวนานไว้อย่างสม่ำเสมอว่า “ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็จะไม่มีอีกแล้ว” ด้วยเหตุนี้ลูกจึงได้รับการบอกให้จดจำเพียงสองคำคือ ภควันและภคยา แล้วลูกจะอยู่อย่างมีโชคหลายล้านเท่าเสมอ บัฟฟาตาและการสนทนากับใจถึงใจระหว่างกันว่า ทำไมลูกๆจึงถูกบีบบังคับจากนิสัยเก่าของพวกเขา พ่อมาทำให้ลูกเข้มแข็ง แต่ถึงกระนั้นลูกก็ยังอยู่ถูกบีบบังคับ ท่านให้หาแห่งความกล้าหาญและปีกแก่ลูกเพื่อทำให้ลูกโอบยบินไปกับท่าน แต่

ทำไมลูกถึงขึ้นๆ ลงๆ? ลูกสับสนอยู่เรื่อยๆแม้กระทั่งในยุคแห่งความสุข สิ่งนี้เรียกว่าการถูกบีบบังคับโดยนิสัยเก่าของลูก ลูกเข้มแข็งหรือลูกถูกบีบบังคับ? พ่อทำให้ลูกเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าและให้ความร่วมมือของท่านโดยการยกภาระของลูกทั้งหมดด้วยตัวท่านเอง อย่างไรก็ตามเพราะลูกมีนิสัยที่ชอบแบกภาระ ลูกจึงรับภาระนั้นไว้ ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกร้องเพลงอะไร? ลูกร้องเพลง: อะไร?, อย่างไร?, ทำไม? ลูกยังร้องเพลงอีกเพลงเช่นกัน: เก,เก (ปล่อยบางสิ่งไว้กับอนาคต) เหล่านี้เป็นเพลงของความเลื่อมใสศรัทธา เพลงของคนที่มีสิทธิ์คือ “ฉันได้รับแล้ว” ดังนั้นลูกร้องเพลงไหน? ตรวจสอบดูว่าลูกร้องเพลงอะไรตลอดทั้งวัน? บัพดาดานั้นรักลูกๆ และเพราะความรักนี้ท่านจึงคิดเสมอว่า ขอให้ลูกๆ ทุกคนควรเติมเปี่ยม มีพลัง และมีโชคหลายล้านเท่าอยู่เสมอ ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ

ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ในมรดกและพรตามเวลา ถึงผู้ที่สร้างโชคอย่างเต็มที่ของพวกเขามาจากคลังสมบัติแห่งโชคที่เปิดออกมา ถึงผู้ที่เปลี่ยนจากตามความสามารถเป็นเต็มไปด้วยทุกพลัง ถึงผู้ที่วาดเส้นโชคที่เต็มไปด้วยปากกาของการกระทำที่สูงส่ง ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลและผู้รู้ถึงความสำคัญของเวลานี้ ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดาดา ที่จะทำให้ลูกเติมเปี่ยม

บัพดาดาพบกลุ่มต่างๆ

1) ลูกจดจำการเกิดทางจิต ชีวิตทางจิต พ่อทางจิตและมรดกทางจิตของลูกอยู่เสมอหรือไม่? เช่นที่พ่อเป็นพ่อทางจิต มรดกของลูกก็เป็นทางจิตเช่นกัน พ่อทางร่างให้มรดกที่มีขีดจำกัดแก่ลูก และพ่อทางจิตให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ดังนั้นให้มีความรู้ถึงพ่อทางจิตและมรดกอยู่เสมอ บางครั้งลูกไม่ได้เข้าไปสู่ความทรงจำของชีวิตทางโลกของลูกใช่ไหม? ลูกได้ตายในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ใช่ไหม? เช่นเดียวกับที่ร่างกายของผู้ที่ตายไปแล้วก็ไม่เคยจดจำชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขา ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีชีวิตทางจิตและชาติเกิดทางจิตก็ไม่มีวันจดจำชาติเกิดทางโลกของพวกเขา เวลานี้แม้กระทั่งยุคก็เปลี่ยนไป โลกเป็นยุคเหล็ก ในขณะที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ทุกสิ่งได้เปลี่ยนไปแล้ว บางครั้งลูกไม่ได้เข้าไปสู่ยุคเหล็กใช่ไหม? สิ่งนี้เป็นเขตแดนเช่นกัน ทันทีที่ลูกข้ามเขตแดน ลูกก็จะจบสิ้นลงในมือของศัตรู ดังนั้นลูกไม่ได้ข้ามเขตแดนใช่ไหม? จงตระหนักอยู่เสมอว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งในยุคบรรจบพบกันที่มีชีวิตทางจิต เวลานี้ลูกจะทำอะไร? กลายเป็นนักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด จงกลับมาเป็นนักธุรกิจที่หนึ่งอย่างก้าวของลูกสะสมรายได้หลายล้าน ลูกจะเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเสมอ ดังนั้นจงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ไม่มีขีดจำกัด

2) ลูกมีประสบการณ์กับสภาพที่เป็นแสงและเบาสบายอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? สิ่งซึ่งบอกของสภาพที่เป็นแสงและเบาสบายคือการอยู่ในสภาพที่โยยบินอย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่อยู่ในสภาพที่โยยบินไม่มีวันถูกโจมตีจากมายาได้ ผู้ที่อยู่ในสภาพที่โยยบินจะมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ สติปัญญาของผู้ที่อยู่ในสภาพที่โยยบินจะมีศรัทธาและอยู่อย่างไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ การอยู่ในสภาพที่โยยบินหมายถึงอะไร? สภาพที่โยยบินหมายถึงสภาพที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใด เมื่อลูกโยยบินลูกก็จะขึ้นไปข้างหน้าใช่ไหม? พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงส่งและเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้า การอยู่ในสภาพที่โยยบินหมายถึงเท้าของสติปัญญาไม่ได้อยู่บนพื้นดิน เหนือพื้นดินหมายถึงการอยู่เหนือสำนึกรู้ของร่างกายใดๆ ผู้ที่อยู่เหนือพื้นดินของสำนึกรู้ของร่างกายจะเป็นเทวดานางฟ้าอย่างสม่ำเสมอที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพื้นดิน เวลานี้ลูกรู้เกี่ยวกับสำนึกรู้ของร่างกายและลูกก็รู้ถึงสภาพที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน เมื่อลูกรู้ถึงความแตกต่างระหว่างทั้งสองสภาพ ลูกจะไม่สามารถมีสำนึกที่เป็นร่างได้ ลูกจะทำในสิ่งที่ลูกชอบเท่านั้นใช่ไหม? ดังนั้นจงรักษาสำนึกไว้เสมอว่าลูกเป็นเทวดานางฟ้า ด้วยการมีสำนึกรู้ของเทวดานางฟ้า ลูกก็จะเฝ้าแต่โยยบินอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกเข้าไปสู่สภาพที่โยยบิน พื้นดินข้างล่างก็ไม่สามารถดึงดูดลูกได้ เช่นเดียวกับเมื่อลูกเข้าไปสู่อวกาศจะไม่มีแรงดึงดูดจากโลกเลย ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกเป็นเทวดานางฟ้า ‘โลก’ ของร่างกายก็ไม่สามารถจะดึงดูดลูกได้

3) ลูกมีประสบการณ์กับสภาพของการเป็นคาร์มาโยคีที่ให้ความร่วมมือ, โยคีที่เป็นธรรมชาติ และโยคีที่สม่ำเสมอตลอดเวลาหรือไม่? เมื่อบางสิ่งมีความง่ายดายนั่นก็จะสม่ำเสมอ ถ้าสิ่งนั้นไม่ง่ายดายนั่นก็จะไม่สม่ำเสมอ ดังนั้นลูกคือโยคีที่สม่ำเสมอหรือที่มีความแตกต่าง? โยคีหมายถึงการซึมซับอยู่ในความทรงจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกมีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพระเจ้า ดังนั้นเนื่องจากความสัมพันธ์ทั้งหมดจึงมีการจดจำระลึกถึงอย่างเป็นธรรมชาติ และเมื่อมีความสัมพันธ์ทั้งหมดก็จะมีจดจำระลึกถึงผู้เดียว เนื่องจากการมีเพียงผู้เดียวการจดจำระลึกถึงจึงสม่ำเสมอ ดังนั้นจงเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นในความสัมพันธ์ทั้งหมด การเป็นของพ่อผู้เดียวในความสัมพันธ์ทั้งหมดคือวิธีที่ง่ายดายนี่จะ

กลายเป็นโยคีที่สมบูรณ์แบบ เมื่อลูกไม่มีความสัมพันธ์อื่นใดแล้วการจดจำระลึกถึงของลูกไปอยู่ที่ไหน? มีความตระหนกอยู่เสมอว่าลูกเป็นดวงวิญญาณโยคีที่ง่ายตาย โดยการมีความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อ โดยการมีความหัดเทียมกับพ่อและมีสมดุของความรักและพลังในทุกย่างก้าวอย่างสม่ำเสมอ ความสำเร็จก็จะมาอยู่เบื้องหน้าลูกโดยอัตโนมัติ ความสำเร็จเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก ลูกต้องทำงานเพื่อที่จะไม่ว่าง แต่งานหนึ่งเป็นงานที่หนักและอีกงานหนึ่งเป็นเหมือนกับเกม เมื่อลูกได้รับพรของพลังจากพ่อแล้วที่ใดมีพลังทุกสิ่งจะง่ายตาย ให้มีเพียงความสมดุระหว่างครอบครัวกับพ่อแล้วลูกจะได้รับพรโดยอัตโนมัติ ที่ใดมีพรที่นั่นจะมีสภาพที่โยบีน แม้จะขัดต่อความปรารถนาของลูกก็ตาม แต่ก็จะมีความสำเร็จอย่างง่ายตาย

4) ลูกมีสำนึกถึงพ่อและมรดกของลูกอยู่เสมอหรือไม่? สำนึกว่าพ่อของลูกคือใครและมรดกที่ลูกได้รับจะทำให้ลูกมีพลังโดยอัตโนมัติ ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีวันสูญสลายเช่นนั้นที่สามารถสร้างขึ้นมาในหนึ่งชาติเกิดและเป็นผลรางวัลสำหรับหลายชาติเกิด ลูกเคยได้รับมรดกเช่นนั้นมาก่อนไหม? ลูกได้รับในเวลาไหน แต่จะไม่ได้รับในวงจรที่เหลือ ดังนั้นจงเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้าด้วยการตระหนกถึงพ่อและมรดกของลูกอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการจดจำมรดกของลูกก็จะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ และด้วยการจดจำพ่อ ลูกก็จะอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณที่มีพลังจะอยู่อย่างเป็นผู้เอาชนะมาเสมอ และที่ใดมีความสุข ที่นั่นก็มีชีวิต ชีวิตจะเป็นอย่างไรเมื่อไม่มีความสุข ในสถานการณ์เช่นนั้น แม้ว่าลูกจะมีชีวิตก็เหมือนกับไม่มีชีวิต ในขณะที่มีชีวิตก็เหมือนกับตาย ยิ่งลูกจดจำมรดกของลูกได้มากแค่ไหน ความสุขของลูกก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอใช่หรือไม่? มีเพียงกำมือเดียวจากหลายล้านที่ได้รับมรดกเช่นนั้น และลูกก็ได้รับสิ่งนั้น อย่าได้สูญเสียสำนึกนี้ ยิ่งมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ก็จะมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากตามนั้น มีการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ และมีความสุขของการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างสม่ำเสมอ

บรรดาพบบพวงกุมาร: ชีวิตกุมารคือชีวิตที่มีพลัง ดังนั้นบรรพหามกุมารหมายถึงมีพลังทางจิต ไม่ใช่มีพลังทางร่างกาย แต่มีพลังทางจิต ลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องการในชีวิตกุมารนี้ ดังนั้นลูกกุมารทั้งหมดได้สร้างปัจจุบันและอนาคตในชีวิตกุมารของลูก ลูกได้ทำอะไร? ลูกได้ทำให้ชีวิตของลูกเป็นทางจิตวิญญาณ เมื่อลูกมาเป็นบรรพหามกุมารที่มีชีวิตของพระเจ้า ลูกกลายเป็นผู้ที่ชีวิตที่สูงส่งเช่นนั้น ชีวิตของลูกกลับมาสูงส่งมากจนลูกก้าวออกไปจากความทุกข์, ความห่อกลวงและการเร่ร่อนไปทั่วตลอดเวลา มิฉะนั้นแล้วกุมารที่มีความแข็งแกร่งทางร่างกายก็เฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่ว พวกเขาเพียงแค่ต่อสู้กันทะเลาะกันให้ความทุกข์และห่อกลวงผู้อื่น ดังนั้นลูกจึงได้รับการช่วยเหลือให้ปลอดภัยจากหลายสิ่งหลายอย่าง เช่นเดียวกับที่ลูกได้รับการช่วยเหลือให้ปลอดภัย ลูกจึงมีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือผู้อื่นให้ปลอดภัยด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ที่ช่วยมิตรที่หัดเทียมของลูกให้ปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ ให้พลังที่ลูกได้รับแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกได้รับพลังที่ไม่มีขีดจำกัดใช่ไหม? ดังนั้น ทำให้ทุกคนมีพลัง รับใช้ในขณะพิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือ ไม่ใช่ฉันเป็นผู้รับใช้ บาบากำลังทำให้ฉันทำสิ่งนั้นและฉันเป็นเพียงเครื่องมือเท่านั้น ลูกไม่ใช่ผู้ที่มีจิตสำนึกของ“ฉัน” ผู้ที่ไม่มีจิตสำนึกของ“ฉัน”เป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

บรรดาพบบผู้มีฤ: ลูกดวงวิญญาณเป็นที่มีสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองตนเองอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? การปกครองตนเองหมายถึง การมีสิทธิ์อย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่มีสิทธิ์ไม่มีวันพึ่งพิง ถ้าลูกพึ่งพิงลูกไม่สามารถมีสิทธิ์ทั้งหมดได้ เมื่อเป็นเวลากลางวันก็ไม่ใช้กลางวัน และเมื่อเป็นเวลากลางวันก็ไม่ใช้กลางวัน ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดไม่สามารถจะพึ่งพิงประสาทสัมผัสทางร่างกาย, ผู้คนหรือความสะดวกสบายทางวัตถุได้ ลูกมีสิทธิ์เช่นนั้นหรือไม่? เมื่อลูกเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ สิ่งนั้นทำให้ลูกเป็นอะไร? เป็นผู้ที่สิทธิ์ทั้งหมด ดังนั้นด้วยการตระหนกถึงที่ทรงพลังที่ลูกคือดวงวิญญาณผู้ที่มีสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองของตนเอง ลูกก็จะเฝ้าแต่มีชัยชนะอย่างง่ายตาย อย่าได้มีความคิดของความพ่ายแพ้แม้แต่เล็กน้อยแม้กระทั่งในความฝันของลูก สิ่งนี้เรียกว่าการมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ มายาวิ่งหนีไปหรือลูกขับไล่เธอไป? ลูกขับไล่เธอไปจนถึงขนาดที่เธอจะไม่กลับมาอีกใช่ไหม? เมื่อลูกไม่ต้องการให้ใครบางคนกลับมา ลูกก็ปล่อยให้ผู้นั้นอยู่ที่ไหนสักแห่งที่ห่างไกลออกไป ดังนั้นลูกขับไล่เธอให้ไปไกลๆหรือไม่?

พร: ขอให้ลูกทำให้พ่อผู้เดียวเป็นโลกของลูกในชีวิตบรรพหามิน และกลายเป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติและง่ายตาย ลูกๆ ทุกคนในชีวิตบรรพหามินได้สัญญาว่าจะเป็นผู้เดียวและไม่มีความอื่น เมื่อพ่อคือโลกของลูก เมื่อไม่มีคนอื่น ลูกก็จะมีสภาพที่เป็นโยคีที่เป็นธรรมชาติและง่ายตายอย่างสม่ำเสมอ หากมีคนอื่นลูกก็ต้องเพียรพยายาม อย่าปล่อยให้สติปัญญาเร่ร่อนไปที่ใด แต่ให้อยู่ตรงนั้น หากพ่อผู้เดียวคือทุกสิ่งของลูก สติปัญญาของลูกก็ไม่สามารถไปที่อื่นได้ ด้วยวิธีนี้ลูกก็จะกลายเป็นโยคีที่ง่ายตายและเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ต่ออำนาจ

ในการปกครองตนเองได้อย่างง่ายดาย จะมีประกายของความส่องแผ้วทางจิตบนใบหน้าของลูกที่มั่นคง
และสม่ำเสมอ

คติพจน์: การกลายเป็นอะแวกและปราศจากร่างเช่นเดียวกับพ่อคือข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติของการหล่อเลี้ยงที่อะแวก

***** โอม ชานติ *****

ประกาศพิเศษ:

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของวันโยคะสากล ขอให้พี่น้องหญิงชายทุกคนพร้อมกับครอบครัวของคุณ ตั้งแต่เวลา 6.30 น.
- 19.30 น. ร่วมกันทำงานรับใช้ของการให้สะสากแห่งความสงบและพลังสู่ธรรมชาติและดวงวิญญาณทั้งหมด